

hayat ver, vazgeçilmez ol...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 09:59 -

Şimdi sen su olduğunu düşün. Su kadar özel,
su kadar faydalı ve su kadar çok... Tükenmez...

İnanıyorum ki, gerçekten de öylesin. Ama ister çesmelerden dökül,
ister göklerden yağ, ister nehirler dolusu ak, dibi olmayan bir kovayı
dolduramazsın. Yani; seni dinlemeyenlere sesini duyuramazsın...

Unutma! Daha çok bağırdığında daha çok dinlenmezsin...
Gürültünün parçası olursun sadece.

Suyun yanında olanlar suyu en az içenlerdir. Çünkü; su nasılsa burada,
lüzum yok ki suyu kana kana içmeye diye düşünürler...
Aynen, sesini sürekli duyanların seni dinlemedikleri gibi!

Ormandaki hiç bir hayvan, ırmağın gürültüler koparan yerinden
su içmeye çalışmadı şimdiye kadar. Hepsi, hep sabahın
en sakin anını bekledi suyun durgun yerlerini bulabilmek için,
gittiler ve sakin sakin ihtiyaçlarını giderdiler. Onlar için
en uygun olan ve kendi istedikleri zamanda...

Sen, hep bir su olduğunu düşün. Su gibi güzel,
su gibi yararlı, su gibi vazgeçilmez...

Ve su gibi hayat kaynağı olduğunu düşün. Ama su gibi
yaşatıcı ol, su gibi yıkıcı, sürükleyici ve öldürücü değil!..

Sen bir su ol... Ama rahmet ol, afet değil!
Su isen tarlalarını basma insanların, yuvalarını yıkma,
ocaklarını söndürme, sana felaket denmesin!

Su isen bir bardağa sığabil ki; damarlara giresin!..

Su yüce Allahın insanlar için yarattığı en büyük nimetlerden biri...
Suya benzediğini unutma! Su gibi özel, su gibi güzel,
su gibi faydalı, su gibi lüzumlu ve su gibi bitmez,
tükenmez olduğunu da unutma.

Ayrıca su gibi sakin olabileceğin gibi, su gibi de
kiyametler koparıcı olabileceğini unutma...

Unutma; senin işin rahmet olmak, afet değil !

Vadiler varken önünde ve ovalar varken,
yayılabileceğin küçük ırmaklara ayırabiliyorsan kendini
ve bardaklara bölebiliyorsan, hayat verirsın çevrene.

hayat ver, vazgeçilmez ol...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 09:59 -

Ve yaşayabilirsin dünya dönmesine devam ettiği müddetçe...

Yoksa hep duyulmayan, dinlenmeyen, korkulan ve kaçılan olursun; seller, afetler gibi...

Tercih elindeydi hep ve hep de senin ellerinde olacak...

Ya tutmayı öğreneceksin dilini veya hiç durmadan konuştuğun için, sadece bomboş ve anlamsız sesler çıkartan birisi olduğunu zannettireceksin çevrendeki insanlara!

Ama yapman gereken şu, değil mi?
Düşüneceksin ne zaman ne söyleyeceğini.
Düşüneceksin kimin dinleyip dinlemediğini,
kimin anlayıp anlamadığını. Düşüneceksin
anlatmak istediklerinin ne kadarını anlatabildiğini...

Hatta anlayanların anladıklarının da senin anlattıklarının
ne kadarı olduğunu düşüneceksin...

Ve konuşmak için en uygun zamanı bekleyecek, en az
ama en uygun kelimeleri seçmeye çalışacaksın...

Ahmak olmayan yolcuların, önceden aldıkları biletleri ceplerinde
olduğu halde, saatlerini kontrol ederek, vakit yaklaştığında,
vapurun kalkacağı iskelede hazır olmaları gibi, sen de
fikrini bildireceğin kişinin kıyıya yanaşmasını bekleyeceksin!..

Demeyeceksinki, ben canım isteyince giderim iskeleye,
vapur da o saniyede gelmek zorunda!..

Demeyeceksin ki, aklıma geleni aklıma geldiği biçimde
söylerim. Karşımdaki de değil duymak, değil dinlemek,
anlattığımdan bile fazlasını anlamak zorunda!..

Keşke öyle olsaydı. Keşke haklı olsaydın,
ama maalesef değil...

Ağzını açıp şaleleden dökülen suyu içmeye çalışan
bir tavşan gördün mü hiç ?..

Veya önüne çıkan ağaçları dahi sürükleyen bir selden
susuzluk gidermeye uğraşan bir ceylan gördün mü ?

hayat ver, vazgeçilmez ol...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 09:59 -

Kaplanlar bile içebilmek için suyun durulmasını bekler,
beyni olan her yaratık gibi!

Hadi... Sen şimdi su olduğunu düşün, ve kendini su gibi hisset...

Su gibi özel, su gibi güzel, su gibi berrak, su gibi yararlı...

Su gibi hayat kaynağı ve su gibi bitmez, tükenmez olduğunu hatırla...

Ama yine su gibi bir küçük bardağın içine sığdır ki kendini;
girebilmeyi öğren insanların damarlarına.

Hayat ver...

Vazgeçilmez ol !!..

(Alıntı)